Sfântul Iosif din Arimateea - Sfetnicul cel curajos

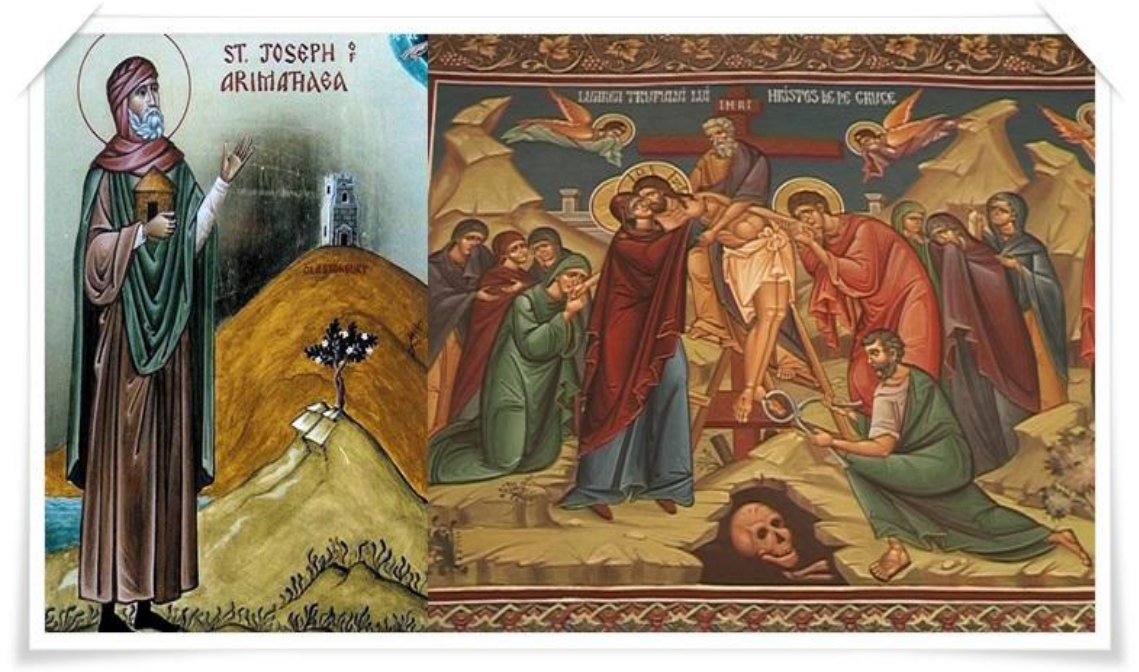

Sfântul Iosif din Arimateea (31 iulie):

https://www.academia.edu/43833611/Sf%C3%A2ntul_Iosif_din_Arimateea_31_iulie_

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-iosif-din-arimateea/steaemy1/sf-iosif-din-arimateea

https://archive.org/details/sf.-iosif-din-arimateea

***

În zilele Patimilor Domnului au fost unele suflete credincioase, despre care înainte nu se vorbea nimic, dar în clipa când a fost cea mai mare nevoie de ajutor pentru Domnul, ei au ieşit din umbră în ajutorul lui. Un astfel de suflet a fost Iosif din Aritmateea, care era un sfetnic de mare cinste al Sinedriului.

Caiafa şi Ana, marii preoţi, aranjaseră lucrurile ca el să fie plecat cu diferite treburi afară de Ierusalim. Aşa că n-a ştiut nimic până vineri seara când s-a întors.

… Era vineri seara, Domnul Iisus Îşi dese duhul în mâinile Tatălui Ceresc. Trupul Său atârna mort pe Cruce, iar cei iubiţi ai Săi stăteau fără putere, plângând sub crucea Lui. Nimeni dintre ei nu era în stare să se ducă la dregătorul Pilat să-I ceară

drept asupra Trupului lui Iisus. Doar Iosif, omul pus în mare cinste şi bogat, putea rezolva acest lucru.

În seara aceea, Iosif venind acasă, şi-a găsit pe singurul său fiu foarte bolnav. Soţia sa stătea la căpătâiul lui plângând şi rugându-se.
- Este foarte bolnav copilul nostru. Trebuie neapărat să te duci după un doftor.

- Mă duc îndată.

În faţa porţii întâlni pe Nicodim cu o faţă foarte îndurerată.
- Află că Iisus a fost condamnat la moarte de Sinedriu. Acum este mort şi-L vor arunca în groapa comună. Numai tu poţi să-l ceri de la Pilat.

- Fiul meu este pe moarte acasă. Mama sa deznădăjduită m-a trimis după doftor. Dar acum mai important este lucrul privitor la trupul Domnului. Îi las pe ai mei în grija Tatălui Ceresc.

- Acum poţi să tot vii. Copilaşul nostru a murit. Unde ai fost şi cum ai putut sta atât de mult?

- Draga mea soţie, datoria faţă de Dumnezeu. Tu ai auzit despre tot ce s-a întâmplat astăzi cu El. A trebuit să merg la Pilat să cer trupul Domnului. L-am coborât de pe cruce pe umărul meu.

După cum spun Sfintele Scripturi, Iosif a cerut şi a primit de la Pilat, dreptul asupra trupului lui Hristos. Apoi împreună cu cei ce stăteau sub cruce au luat trupul sfânt şi L-au pus în mormântul cel nou pe care şi-l pregătise Iosif pentru sine însuşi.

- Vino să ridicăm trupul copilului şi să-l ducem în odaia de sus pentru pregătirea de înmormântare.

- Lasă că îl iau eu pe umărul meu.

În clipa când trupul copilului se atinse de umărul lui Iosif, pe care fusese coborât de pe cruce trupul Domnului Iisus, copilul tresări dintr-o dată ca dintr-un somn adânc.

Tatăl şi mama plângeau uimiţi de bucurie fără nici un cuvânt.

Apoi, cu fiul lor fericit între ei, se roagă zicând:

“ O Marele nostru Dumnezeu şi Mântuitor, slavă veşnică Ţie. Îţi mulţumim pentru dragostea Ta, că ai primit să suferi şi să mori pe cruce pentru mântuirea noastră. Îţi mulţumim că Te-ai folosit de noi şi ne-ai învrednicit să facem ceva pentru Tine. Al Tău era Doamne copilaşul nostru. Tu ni l-ai dat pentru lucrul Tău. Acum Îţi mulţumim că ai lucrat atât de minunat cu el şi cu noi, dăruindu-ni-l pentru a doua oară. Te rugăm, ajută-ne ca oricând ne vei mai cere ceva, să putem pune dragostea Ta mai presus de orice. Aşa Te rugăm să ne ajuţi să-l creştem în felul cel mai înalt şi mai frumos, ca să moştenim şi noi Împărăţia Ta Cerească. Amin.”

după Traian Dorz